

ПОЛИТИКА

Sindikalni vođa posebno zaštićen od otkaza

Dokazivanje da razlog razmeštaja na druge poslove nije posledica rada u sindikatu ostaje na poslodavcu, ne na predstavniku zaposlenih

Može li poslodavac predsednika sindikalne organizacije da rasporedi na drugo radno mesto? To pitanje nedavno su postavili čitaoci „Politike”, zainteresovani da saznaju da li poverenik uopšte može da bude stavljen u nepovoljan položaj zbog sindikalnih aktivnosti. Pravni tim iz Saveza samostalnih sindikata Beograda, s kojim naš list već izvesno vreme saraduje, objašnjava da predsednik sindikata kao predstavnik zaposlenih ima posebnu zaštitu od otkazivanja ugovora o radu ili stavljanja u nepovoljan položaj zbog takvih aktivnosti.

– Najbolje je to pitanje urediti kolektivnim ugovorom kod poslodavca i razraditi šta znači nepovoljan položaj predstavnika zaposlenih, odnosno sindikata. Poslodavac u svakom slučaju mora da izda konkretno obrazloženje za trajni premeštaj predsednika sindikalne organizacije – napominju u savezu. Dokazivanje da razlog premeštaja na druge poslove nije posledica rada u sindikatu ostaje na poslodavcu, a ne na predstavniku zaposlenih. Ukoliko to nije poštovano, ističu u ovom savezu, zaposleni koji ima sindikalnu funkciju u ustanovi i preduzeću može podneti tužbu nadležnom sudu.

Da je, međutim, predstavnik sindikalaca izjednačen sa ostalim radnicima podsećaju u **Asocijaciji slobodnih i nezavisnih sindikata**. Zahvaljujući izmenama i dopunama Zakona o radu, predsednik sindikata izjednačen je sa ostalim zaposlenima, iako je njegova uloga u zastupanju interesa radnika pred poslovođstvom najčešće veoma nezahvalna. Postavlja se pitanje koji je onda interes radnika da prihvati funkciju predsednika sindikata. U asocijaciji objašnjavaju da se pritiskom iz centrala saveza i asocijacija sprečava da poverenik bude na vetrometini.

– Mnogi poslodavci uvažavaju tu važnu funkciju, ali to ipak ostaje na nivou dobre volje. Da nije tako, onda bi dnevno dosta sindikalaca gubilo poslove ili bi bili premeštani na drugo radno mesto – ističu u asocijaciji.

Ostaje, ipak, nejasno zašto je država odlučila da iz zakona izbaci član koji se odnosio na status predstavnika zaposlenih (i po starom zakonu mogao je da dobije otkaz ako ne postupa u skladu sa zakonom, opštim aktom i ugovorom o radu). Sindikalci su uvereni da se država na takav način dodvorava stranim poslodavcima i investitorima. Strancima, kako dodaje **Ranka Savić, predsednica asocijacije**, ne odgovaraju sindikalna udruživanja, mada u njihovim zemljama sve to veoma dobro i uredno funkcioniše.

Doktori ne znaju kojih lekova nema u apotekama

Na tržištu postoje zamene za nedostajući medikament, ali lekari za nestašicu određenog leka najčešće saznaju od bolesnih kojima ih propisuju

Ambulante lekara u domovima zdravlja ovih dana su pune pacijenata koji se žale na prehlade i razne vrste respiratornih infekcija. Lekari objašnjavaju da su promene vremena i povratak đaka u škole jedan od razloga što se infekcije brže šire, pa se i mali i veliki pacijenti žale na glavobolju, malaksalost, bolove u grlu, infekcije oka i uva...

Međutim, pojedini građani naglašavaju da se dešava da se bolesni šetaju od lekara do apotekara jer nekih lekova i kapi, koje su im propisali lekari, nema u apotekama. To se posebno odnosi na preparate koji su potrebni za probleme sa očima.

U apotekama su nam potvrdili da trenutno vlada nestašica kapi za oči, antibiotskih kapi, marocen kapi, deksametazon-neomicin kapi, gentokulin kapi, hloramfenikol masti za oči...

S druge strane, u Ministarstvu zdravlja pojašnjavaju da su od proizvođača navedenih lekova dobili informacije da se normalizacija snabdevanja očekuje u narednom periodu.

– Na tržištu postoje terapijske paralele, za čije uvođenje u terapiju je neophodno da se pacijenti obrate lekaru – kažu u resornom ministarstvu.

Izabrani lekari u domovima zdravlja smatraju da treba uvesti pravilo da se oni obaveštavaju kada neki medikament ili preparat nedostaje jer im onda pacijenti ne bi pravili probleme kada se nezadovoljni vrate u dom zdravlja iz apoteke zbog toga što nema lekova koje su im propisali.

– Nemamo evidenciju šta nedostaje. To saznajemo od pacijenata kada se kod nas vrate iz apoteke, iznervirani što smo im propisali nešto čega trenutno nema. Onda se mučimo da nađemo drugi lek koji se koristi za isti problem. Poslednjih dva meseca primetili smo da nedostaju određeni lekovi za lečenje visokog krvnog pritiska. Bitno je da brzo reagujemo i propišemo drugi lek koji će da odgovara pacijentu kako bi se predupredila hipertenzivna kriza – ističe prim. dr Milica Nikolić Urošević, predsednica Udruženja izabranih doktora opšte medicine.

I prim. dr Nevenka Dimitrijević, predsednica Sekcije opšte medicine Srpskog lekarskog društva, kaže da nemaju povratne informacije iz apoteka šta sve nedostaje na tržištu, ali da je činjenica da nedostaje dosta medikamenata.

– Nisam zabrinuta zbog antibiotskih kapi jer za njih ima zamene u apotekama. Ali brinem jer nedostaju neki stari lekovi, za koje se ispostavilo, kako vreme protiče, da su bili najbolji za lečenje određenih problema – smatra dr Dimitrijević.

Treba znati da su u ovo doba godine, pa sve do kraja decembra, kada kreće sezona gripa, respiratorne infekcije uobičajena pojava. Odrasli od raznih virusa obole u proseku tri do pet puta godišnje, a deca čak do sedam puta. Najbolju prevenciju predstavlja jačanje imuniteta: uzimanje vitamina, konzumiranje zdrave hrane i voća i povrća, ispijanje limunada i čajeva. Bitno je i boraviti na svežem vazduhu i šetati najmanje pola sata dnevno, izbegavati stresne situacije, spavati noću osam sati, češće provetravati prostorije...

Stiže vakcina protiv gripa

U domove zdravlja u toku meseca stiže vakcina protiv gripa, pa se hroničnim bolesnicima i onima koji su u stalnom kontaktu sa ljudima zbog prirode posla savetuje da je obavezno prime. Država je

naručila oko 290.000 doza, za 48.000 više nego prethodnih godina, jer se očekuje povećano interesovanje. Reč je o uvoznoj vakcini.

Profesor dr Zoran Radovanović, epidemiolog, kaže da ove godine prvi put dobijamo četverovalentnu vakcinu, u kojoj se nalaze sojevi virusa H1N1, H2N3 i dva soja Be.

– Ova vakcina je bolja i očekuje se da će više ljudi želeti da je dobije – dodaje dr Radovanović.

Vakcina protiv gripa štiti osobu u narednih godinu dana. Od trenutka primanja cepiva počinje stvaranje imuniteta i potrebno je da prođe dve do tri nedelje da bi se stvorila dovoljna količina antitela koja bi osobu odbranila od infekcije. Vakcina se posebno savetuje pacijentima koji pate od hroničnih kardiovaskularnih, respiratornih, bubrežnih i metaboličkih bolesti, trudnicama, gojaznim ljudima i mališanima koji, recimo, pate od bronhijalne astme.

Politika/Tanjug

Srbija plaća odštetu od 180.000 evra za 90 radnika

Evropski sud za ljudska prava naložio je državi Srbiji da zbog neizvršenja ili odlaganja izvršenja sudskih odluka donetih u sporovima protiv državnih ili društvenih preduzeća, isplati po 2.000 evra svakom od 90 radnika tih preduzeća.

Ova odluka, koja je danas objavljena na sajtu Evropskog suda, doneta je u tri slučaja „Kostić protiv Srbije”, „Golić i drugi protiv Srbije” i „Mihajlović i drugi protiv Srbije”. Podnosioci predstavke žalili su se na neizvršenje ili odlaganje izvršenja domaćih odluka donetih protiv društvenih/državnih preduzeća.

U presudama se ne navode imena preduzeća iz kojih potiču radnici - podnosioci predstavki, ali se konstatuje povreda prava garantovanog Evropskom konvencijom o ljudskim pravima.

Takođe se u sve tri presude navodi isti zaključak da „sud smatra da u ovom slučaju vlasti nisu preduzele sve neophodne napore da blagovremeno sprovedu odluke u korist podnosilaca predstavke”.

Zbog povrede prava sud je naveo da država mora da plati podnosiocima predstavki u roku od tri meseca po 2.000 evra, konvertovane u domaću valutu po kursu važećem na dan namirenja. Ukoliko ne dođe do isplate pomenutih iznosa u roku od tri meseca država će morati da plati i kamatu, prenosi Tanjug.

Septembarska crna lista: Četiri poslodavca narušila prava budućih majki

Na septembarskoj crnoj listi poslodavaca koji narušavaju prava trudnica i porodilja našla su se četiri preduzeća – od apoteke do ugostiteljskog objekta.

U saradnji sa Inspekcijom rada i Ministarstvom za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja, Centar za mame otpočeo je mesečno objavljivanje crnih lista poslodavaca koji narušavaju prava trudnica i porodilja.

U septembru 2019, četiri poslodavca nisu poštovala prava svojih zaposlenih trudnica ili porodilja i to: Zdravstvena ustanova apoteka M zdravlje iz Beograda sa poslovnim sedištem u Resavskoj ulici br. 9, Retail coffee d.o.o. iz

Beograda sa poslovnim sedištem u Bulevaru Kralja Aleksandra br. 80, D&W COMPANY d.o.o. iz Zemuna sa poslovnim sedištem u ulici Magistratski trg broj 3, odnosno u Omladinskih brigada br. 1 u Beogradu i Best capital komerc, preduzeće za PTU MTP iz Kraljeva, sa poslovnim sedištem u Čubukovcu, u naselju Braće Pirić br. 130.

– Crnu listu poslodavaca objavljujemo da bismo javnosti predstavili one koje ne poštuju zakone i prava trudnica i porodilja, kao i da ohrabrimo mame da se bore za svoja prava i prijave kršenja istih Inspekciji rada”, izjavila je Jovana Ružičić, direktorka Centra za mame.

Osim toga, dodala je Ružičić, postoji nada da će ova lista podstaći poslodavce u Srbiji da poštuju zakone i naterati da uvide da „mame nisu ‘laka meta’ – i da se njihova prava moraju poštovati”.

Centar za mame pozvao je poslodavce da posluju u skladu sa zakonom, a one koji su se ovoga puta našli na listi da svoje poslovanje usklade sa pozitivnim propisima kako se ubuduće ne bi našli na listi. Istovremeno, oni su pozvali mame da prijave svako eventualno narušavanje svojih prava na broj 0800 300 307, gde se prijavljuju nepravilnosti u oblasti rada i gde prioritet imaju trudnice, porodilje i roditelji uopšte.

Sledeća Crna lista biće objavljena u prvoj nedelji novembra.

Država za robu i usluge nije u zakonskom roku izmirila račune od 28,3 milijarde dinara

Najveći dužnici ustanove u zdravstvu

Samo po komercijalnim ugovorima, država je privredi dužna 28,3 milijarde dinara koje po izdatim računima za izvršene usluge ili isporučenu robu do kraja septembra, nije izmirila u zakonom propisanom roku, objavljeno je na sajtu Ministarstva finansija.

Najveće iznose privrednici potražuju od takozvanih indirektnih korisnika budžeta – 25,8 milijardi, a glavne stavke su ustanove koje se finansiraju preko Republičkog fonda za zdravstvenu zaštitu – čak 24 milijarde. Među tim računima najveća su dugovanja Kliničkog centra Srbije, 1,6 milijardi, zatim Zdravstvenog centra Užice sa obavezama teškim 1,3 milijarde, sledi Klinički centar Vojvodine sa 998 miliona, pa Institut za transfuziju koji ima dugove od 953 miliona i Apotekarska ustanova Pančevo sa 922

miliona.

Među velikim dužnicima su i KBC Kragujevac, Institut za onkologiju, novosadske apoteke, somborska bolnica, Institut za rehabilitaciju, zrenjaninska bolnica, KBC Niš, Dečja klinika u Tiršovoj...

Nešto realniji u planiranju troškova bili su direktni budžetski korisnici koji svojim poslovnim partnerima duguju ukupno 2,5 milijarde a najveće račune nije izmirilo Ministarstvo odbrane (805,8 miliona), Fond za socijalno osiguranje vojnih osiguranika (693,6 miliona), Kancelarija za upravljanje javnim prihodima (311 miliona) i Ministarstvo unutrašnjih poslova koje u fioci drži račune teške 165 miliona dinara.

Dužnici sa najskromnijim iznosima su lokalne samouprave čiji je ukupan dug 49 miliona dinara.

Prema Zakonu o rokovima izmirenja novčanih obaveza u komercijalnim transakcijama, rok plaćanja od 60 dana važi u slučajevima kada je jedna strana iz javnog sektora. Za nepoštovanje tog roka predviđena je prekršajna kazna od 100.00 do dva miliona dinara za pravno lice, ali nije poznato da li je iko tu kaznu platio. Inače, prema usvojenoj direktivi u zemljama EU rok plaćanja u komercijalnim transakcijama je 30 dana.

Greške, nepravilnosti i pogrešna iskazivanja u završnom računu republičkog budžeta

DRI: Postoji rizik da javna sredstva nisu zaštićena

Posle više godina, javnost ima priliku da sazna bar neke detalje iz misterije zvane „kako država

09.10.2019. N. Stevanović 04. oktobra 2019.

Istina, sve se to odnosi samo na završni račun budžeta za prošlu godinu, čiju je proveru prema planu izvršila Državna revizorska institucija i prema ustaljenoj praksi objavila pre dva dana na svom sajtu. Iz tog izveštaja saznali smo da revizor nije imao sve detalje potrebne za analizu, zbog čega je dao „mišljenje sa rezervom“.

Iako u zaključku stoji da je deo završnog računa urađen po računovodstvenim standardima, revizor navodi, između ostalog, da „nije u

mogućnosti da potvrdi stanje nefinansijske imovine“ kojom država raspolaže, jer je ona iskazana na osnovu izveštaja Republičke direkcije za imovinu, ali da on nije potpun jer ne obuhvata podatke svih budžetskih korisnika. Drugim rečima, državna imovina još uvek nije u potpunosti popisana pa institucije još ne znaju čime raspolažu.

– Završni račun budžeta Republike Srbije za 2018. godinu sadrži 95 projektnih aktivnosti koje nisu realizovane i u okviru kojih nije bilo izvršenja rashoda i izdataka, što ukazuje na problem planiranja i ne sadrži obrazloženje za sve programe i projekte, odnosno izveštaj o učinku, što nije u skladu sa članom 79 Zakona o budžetskom sistemu – navodi se u izveštaju DRI.

Prema tvrdnji revizora, sporno je i to što završni račun nije evidentirao kao prihod iznos od 16,9 milijardi dinara, od čega se najveći deo odnosi na donacije koje su primali direktni korisnici budžeta. U glavnoj knjizi ne nalazi se ni 11,5 milijardi dinara dobijenih kroz programske i projektne zajmove, a izdaci za imovinu, uglavnom za nekretnine koje se finansiraju iz zaduživanja u inostranstvu, manje su iskazane za 4,5 milijardi dinara.

I na finansijski deo završnog računa revizor je imao primedbe, jer stanje u glavnoj knjizi nije bilo usaglašeno sa stanjima iz pomoćnih knjiga ministarstava za rad i za građevinarstvo i to za iznos od 3,1 milijarde kao ni sa stanjem hartija od vrednosti iz evidencije Ministarstva rudarstva i Uprave za rezerve energenata, gde se pojavila razlika od 1,7 milijardi.

U zaključku DRI navodi se da su u završnom računu budžeta uočene „greške, nepravilnosti i pogrešna iskazivanja koja ukazuju da postoji neposredni rizik od vršenja netačnih ili nepravilnih plaćanja ili postoji rizik da javna sredstva nisu zaštićena“ i zaključuje da „problemi poput ovih zahtevaju da rukovodstvo odmah reaguje“.

Potrebno još nekoliko dobrih rezultata za bolji kreditni rejting, perspektive nisu baš dobre

Srbija juri investicioni rejting

Rejting agencija Fič, jedna od velike trojke, pre nekoliko dana je povećala rejting Srbije sa BB na BB+ sa stabilnim izgledima čime je naša ekonomija prišla najbliže investicionom rejtingu ikada, 10. oktobra 2019.

Ipak, rejting Srbije ostaje špekulativan odnosno, kako se objašnjava na skali Fiča, spadamo u grupu zemalja sa „povećanom izloženosti bankrotu, posebno u slučaju nepovoljnih promena u poslovnim ili ekonomskim uslovima tokom vremena“.

Kod druge dve agencije stojimo nešto lošije, pa nam je tako Mudiz u septembru dao ocenu Ba3 sa pozitivnim izgledima, što je tri nivoa ispod investicionog rejtinga, dok kod Standard end Pursa imamo ocenu BB sa pozitivnim izgledima što je dva stepenika ispod investicionog rejtinga.

Ovo poslednje povećanje neće imati suštinskog efekta s obzirom da je EMBI indeks koji meri rizik zaduživanja zemalja za Srbiju relativno povoljan, kako objašnjava Dejan Šoškić, profesor na Ekonomskom fakultetu u Beogradu.

– Važan korak bi bilo dobijanje investicionog rejtinga, jer se tada otvaraju znatno veći izvori za finansiranje javnog duga i on pojeftinjuje. Ipak danas u vreme ovako niskih kamatnih stopa to i nema puno efekta pa je i smanjenje kamata na javni dug manje značajno nego u vreme kada su bile normalne kamatne stope – objašnjava Šoškić dodajući da je napredak Srbije kod rejting agencija posledica prošlogodišnjeg dobrog rasta, što je opet posledica jednokratnih faktora.

Šoškić kaže da je prošlogodišnjih 4,4 odsto rezultat loše prethodne godine, ali već ove imamo rast manji od očekivanog.

– Imamo osetno usporavanje ekonomske aktivnosti ove godine, u prvoj polovini rast je iznosio 2,9 odsto. Investicije nisu bitno povećane, i dalje su na 18 do 19 odsto BDP-a, što je nedovoljno za značajniji privredni rast. I tržišta na koja smo oslonjeni, nemačko i italijansko pre svega, imaju niske stope rasta što utiče na ceo region. Nema zamajca za visok privredni rast pre svega zbog niskih domaćih investicija, a to je odraz nepoverenja građana u institucije države – napominje Šoškić.

On dodaje da perspektive rasta nisu bog zna kako dobre.

– Povećanje rejtinga je dobra vest, ali oslanja se na prošle rezultate, na smanjenje javnog duga u BDP-u, na fiskalnu konsolidaciju, a delom je posledica i politike precenjenog kursa dinara koja na dugi rok otežava izvoz, a pojeftinjuje uvoz, što uostalom i vidimo po povećanju spoljnotrgovinskog i platnobilansnog deficita – upozorava bivši guverner Narodne banke Srbije dodajući da za sada strane direktne investicije pokrivaju taj jaz, ali trend nije dobar.

Sa ovim se slaže i Miloško Arsić, profesor na Ekonomskom fakultetu u Beogradu koji ističe da je povećanje kreditnog rejtinga dobar rezultat, ali do investicionog rejtinga su nam potrebni solidni rezultati narednih nekoliko godina.

– Poboljšanje rejtinga donosi povoljnije uslove zaduživanja i za državu i preduzeća i smanjuje tu razliku između kamata koje dobijaju razvijene zemlje i onih koje mi plaćamo. Sa investicionim rejtingom naš dug bi finansirali i konzervativni investitori, a ne samo oni koji prihvataju viši rizik – ističe Arsić uz napomenu da do toga treba još da smanjimo javni dug i i održimo makroekonomsku stabilnost.

Za Ivana Nikolića, urednika Makroekonomskih analiza i trendova, prilazak na korak do investicionog rejtinga je znak da smo napokon ustrojili i uveli u red ekonomiju.

– Kreditni rejting se odnosi na urednost plaćanja budućih obaveza. Viši rejting donosi bolje uslove zaduživanja, mada su i sada kamatne stope niske. Prema nekim projekcijama trebalo bi kod Standard i Pursa da dobijemo investicioni rejting 2021. godine, ali verovatno će do kraja godine i Mudiz i SiP popraviti ocenu, jer oni često prate jedni druge – prognozira Nikolić.

On ukazuje na prošlogodišnji visok rast, nisku inflaciju i približavanju javnog duga nivou od 45 odsto što se smatra održivim za zemlje kakva je Srbija.

Javni dug

Javni dug je prema podacima Uprave za javni dug na kraju jula ove godine iznosio 51,9 odsto BDP-a što je smanjenje sa 53,8 odsto s kraja prošle godine (mada je dug u nominalnom iznosu povećan za 834 miliona evra). Ovome je doprinela, između ostalog i prevremena otplata dela evroobveznica sa dospećem 2020. i 2021. godine u junu ove godine. Naime, država je otkupila 1,1 milijardu dolara ovih obveznica, ali je za to morala da plati investitorima 51,25 miliona dolara. Istovremeno je država emitovala desetogodišnje evroobveznice u vrednosti od milijardu evra sa kamatnom stopom od 1,5 odsto. Kamatne stope na dolarske evroobveznice iznose 7,25 odsto za emisiju sa dospećem 2021. godine i 4,875 odsto za obveznice sa dospećem 2020. godine.

Посла има, али нема 90.000 обучених мајстора

Око 90.000 занатлија свих профила у овом тренутку недостаје српском тржишту рада.

По подацима Националне службе за запошљавање, најтраженија занимања у августу ове године била су комунални хигијеничари, чистачи просторија, манипуланти у прехранбеној производњи, продавци, заварачи, бравари, грађевински и медицински техничари, док су с факултетском дипломом најпотребнији били грађевински инжењери, економисти, васпитачи, дипломирани и машински инжењери.

Пратећи ситуацију на тржишту рада, Национална служба за запошљавање организује атрактивне обуке управо за занате да би незапослени стекли неопходне вештине и што пре ушли у свет рада, а послодавци дошли до квалитетних радника. Управо због тога организују се обуке за завариваче на 13 локација у целој Србији, на којима ће око 175 незапослених лица доћи до сертификата за заваривача.

Већ сутра, 4. октобра, сертификате и атесте добиће група од 29 заваривача који су успешно завршили обуку у Заводу за заваривање у Београду. Обуку је Национална служба за запошљавање спровела у оквиру пројекта „ЕУ помаже НСЗ-у у циљу смањења незапослености“, а трајала је три месеца и састојала се од теоријског и практичног дела.

Бравари, зидари....

Подаци НСЗ-а показују да се на листи тражених мајстора високо котирају и поједина трогодишња занимања, односно занати.

Тако су се током ове године филијалама НСЗ-а често обраћали послодавци који траже електрозавариваче, браваре, ауто-механичаре, возаче, инсталатере, зидаре, тесаре, армираче, столаре, тапетаре, куваре, пекаре и месаре.

Полазници су добили врхунску обуку с искусним мајсторима који могу да препознају способност кандидата и да их даље усмеравају. Сама традиција од 60 година постојања

Завода за заваривање у Београду, чланство у престижним европским институтима за заваривање и начин рада представљају и гаранцију квалитета обуке.

Дакле, већ од наредне недеље на српском тржишту рада требало би да се нађе нових 29 сертификованих заваривача, што би значило да ће послодавци најзад добити радну снагу коју месецима траже. Излазак новообучених незапослених лица који сада имају атест и сертификат на тржиште рада требало би и да докаже да ли су те занатлије заиста потребне послодавцима у Србији, као и колику плату им могу понудити.

Petrović: Povećanje plata od oko 9,6 odsto je ekonomski neodgovorna mera

Predsednik Fiskalnog saveta Pavle Petrović kaže da je glavni fokus budžeta za sledeću godinu trebalo da bude stimulisanje rasta, jer je nizak privredni rast osnovna boljka Srbije. Osnovni problem je što se slobodna sredstva stavljaju u potrošnju, umesto u puteve, železnicu, komunalnu infrastrukturu i zaštitu životne sredine, umesto u smanjenje poreza i opterećenja privatnom sektoru, čime bi mu se omogućilo da investira i raste, kaže. Ekonomski je neodgovorna mera da povećate plate u državi duplo više nego što raste BDP, ističe.

"Prvo tu se radi o platama u državnom sektoru i održivo i ekonomski opravdano povećanje plata kao i penzija treba da bude proporcionalno rastu privrede, a privreda očekujemo da će dogodine rasti oko 3 odsto realno, i tome dodamo inflaciju od 2, 2,5 odsto, što nominalno znači da će proizvod zemlje, očekujemo, porasti oko 5,5 odsto i to je glavni reper za održivi porast plata i penzija. A ostala slobodna sredstva koja se pojave u budžetu dogodine treba da se koriste da se stimuliše privredni rast Srbije, jer nizak privredni rast predstavlja njenu osnovnu boljku... I tek kroz povećanje privrednog rasta, doći će do većih plata u privatnom sektoru, a onda i u državnom sektoru, i do većih penzija i to je zdrav i dugoročno održiv put", naglašava gost N1.

Govoreći o suficitu u 2019, kaže da je do njega došlo jer je naplata prihoda bila nešto veća. Deo te naplate je bio jednokratni događaj - porez od koncesije za aerodrom, dobitak Narodne banke i ta sredstva su došla u budžet - i on se neće ponoviti, a druga polovina je bila bolja naplata usled veće zaposlenosti i rasta plata, navodi Petrović.

Suficit se dešavao dve godine unazad, i rebalansom Vlada je predložila da se on potroši, kaže.

Sama ta odluka da se potroše sredstva je u redu, jer će onda biti i mali deficit i praktično je to uravnotežen budžet, kaže Petrović. On dodaje da je Fiskalni savet to ocenio kao nešto što je u redu, ali problem je struktura tog trošenja.

Rizik da će se javni dug povećati, kaže da ne postoji. Taj deficit je i dalje veoma nizak, on je 0,5 odsto BDP u ovoj godini, a i planovi koji postoje za 2020. u pogledu deficita su u redu - i tada se planira nizak deficit i to će dovesti do daljeg smanjenja javnog duga, kaže predsednik Fiskalnog saveta.

Ali, druga strana problema je što ovaj rebalans za 2019. i budžet za 2020, unutar okvira tog niskog deficita, slobodna sredstva stavlja u potrošnju umesto u stimulisanje privrednog rasta, naglašava Petrović i navodi da je to osnovni i veliki problem.

Ta sredstva bi, kako kaže, trebalo da idu na smanjenje poreza privatnom sektoru i to pre svega na smanjenje opterećenja za rad privatnom sektoru. "Praveći grubu račun za narednu godinu, videli smo da 20 milijardi dinara može da se vrati privredi kroz smanjenje poreza - smanjeno opterećenje rada sada je 62 posto, palo bi na 60 odsto, i pre svega bi se fokusiralo smanjenje na opterećenje najnižih zarada jer su one porasle", navodi.

A drugi deo, od 20 do 25 milijardi trebalo bi, kako ističe, da ide u dodatne investicije - puteve, železnice, komunalnu infrastrukturu i zaštitu životne sredine. To se godinama ne dešava - komunalna infrastruktura je veoma loša, a Srbija je jedna od najzagađenijih zemalja, podvlači. Pokazali smo u ovoj prezentaciji da postoji novac za to, da postoje projekti i da treba započeti iduće godine te neophodne investicije, istakao je.

Na pitanje da li će se to naći u budžetu za iduću godinu, navodi da se sada vidi da, i ako se toga bude u budžetu, biće znatno redukovano. Jer samom činjenicom da su plate povećane ovim rebalansom, to se prenosi na iduću godinu, i poješće skoro trećinu ovih para za ove investicije, navodi Petrović.

"Već sada vidimo da su najave Vlade za smanjenje poreza, što namerava da učini, upola manje od onoga što je moglo da bude i što predlažemo, oko 10 milijardi dinara. I to je osnovna stvar gde se sredstva neće na pravi način upotrebiti", ističe Petrović.

Već dve godine zaredom imamo snažno povećanje investicija za vojsku i policiju, a rebalansom je to još povećano, i tako skoro ništa neće ostati od dodatnih sredstava za infrastrukturu, navodi. S ovim rebalansom se vidi da je taj trend investicija u bezbednosni sektor nastavljen, dodaje gost N1 koji navodi da se, kad je to u pitanju, gotovo četiri puta više ulaže u Srbiji nego u zemljama centralnoistočne Evrope.

Kaže da su mere o kojima govori Fiskalni savet mere koje treba da podstaknu privredni rast (smanjenje poreza privatnom sektoru, ulaganje u infrastrukturu...), a da za to, sa ovakvim trendom neće biti novca. Napominje i da je, pri tom, privredni rast Srbije ispod onog u centralnoistočnoj Evropi. Mi rastemo oko 3, 3,5 odsto, oni su rasli oko 4, navodi. U 2019. i 2020. se očekuje da se privredni rast usporava i kod nas i u Evropi i da ćemo rasti dogodine oko 3 odsto, kaže Petrović koji konstatuje da je to nedovoljno. "Kad sve to zaokružite neophodno je preduzeti mere koje će taj privredni rast pogurati naviše i iz toga plaćati plate i penzije".

Na pitanje da li je onda ta odluka populistička, s obzirom na to da slede i izbori, Petrović kaže da je ekonomski neodgovorna.

"U svakom slučaju ekonomski je neodgovorna mera da povećate plate u državi duplo više nego što raste BDP. Ono što dodatno zabrinjava je da je to druga godina zaredom da se dešava. Ove 2019. će plate u državi porasti za nešto više od 9 odsto u poređenju sa proizvodnjom koja će porasti 5 ili 5,5 odsto, a već se za sledeću godinu planira slična stvar", kaže.

Problem je, navodi, i što se ponovo odložilo i pomerilo uvođenje platnih razreda, koje se pominje od 2014. To je odloženo da se uradi sredinom 2020, što praktično znači da se ostavlja za 2021, kaže. Ovo povećanje ne samo da je veliko u proseku, nego je diferencirano po sektorima, i to je rađeno bez analiza, i dodatno se prave neopravdane razlike u platama, navodi Petrović koji to ilustruje primerom da su plate inženjera u Ministarstvu građevinarstva manje nego inženjera u MUP-u... Te disproporcije su ogromne, i dodatno se narušavaju ti odnosi, kaže, navodeći da je veliko je pitanje da li će platni razredi i zaživeti, iako se stavljaju kao plan.

Jednokratna pomoć: Trebalo je prvo utvrditi stvarno socijalno stanje pojedinih kategorija

Upitan o jednokratnoj pomoći penzionerima od 5.000 dinara, kaže da je to manji udar nego povećanje plata. Plate su stalno povećane i to se prenosi na sledeću godinu, ali sama ta mera nije dobro ciljana mera socijalne politike, naveo je. Petrović kaže da ima 100.000 starih ljudi koji

uopšte ne primaju penziju i stvarno su finansijski ugroženi i neće obuhvaćeni tom merom, a s druge strane, postoje ljudi sa dobrostojećim penzijama koji će dobiti pomoć. Ta mera, kao mera socijalne politike je slaba, ono što treba da se utvrdi je kakvo je stvarno socijalno stanje pojedinih kategorija i onda da se ta sredstva, koja nisu mala, oko devet milijardi dinara, raspodele upravo tamo gde je potrebno, naglasio je Petrović.

Ministar Mali je rekao da će pre kraja godine prosečna plata u Srbiji biti 500 evra. Petrović podvlači da će nešto ispod 500.000 ljudi biti obuhvaćeno povećanjem plata od nešto više od 9 odsto i dodaje: "Ako se na taj način dostigne tih 500 evra, to nije zdrav ekonomski način, racionalnije bi bilo da su smanjeni porezi. Glavna, zdrava ekonomska mera jeste da vi omogućite privatnom sektoru da investira, raste i da plate u privatnom sektoru dostignu taj nivo".

Vraćajući se na proivredni rast, Petrović kaže da je za ovu godinu planirano da on bude 3,5, što je, kako ocenjuje, skromno, ali i da se to usporava i da ćemo verovatno godinu završiti s tri posto, što je veoma malo. "A što je uznemiravajuće to je da ćemo i sledeće godine imati taj rast od tri odsto, pre svega što nismo neke ključne reforme u zemlji pokrenuli, napr. javna preduzeća, EPS, nismo stimulisali privredni sektor, smanjili poreze a i zbog međunarodne situacije - jer dolazi do usporavanja rasta u Nemačkoj i Italiji što će kočiti i naš privredni rast", istakao je.

Situacija ekonomska se u tom smislu relativno pogoršava, dodaje. Zato, kako zaključuje, glavni fokus budžeta za sledeću godinu je trebalo da bude stimulisanje rasta.

Fiskalni savet: Sistem platnih razreda verovatno tek 2021.

Fiskalni savet Srbije ocenio je da će sistem platnih razreda zaživeti verovatno tek 2021. godine, a ne sredinom naredne godine, kako je najavila Vlada Srbije.

IPiSe: Beta 03. oktobra 2019. 10:30 izmenjeno: 10:31

Odluka o povećanju zarada u javnom sektoru u 2020. godine, u rasponu od osam do 15 procenata, bez razvrstavanja po radnim mestima i složenosti poslova, povećava disparitete i dovodi u pitanje uvođenje sistema platnih razreda, koji u najboljem slučaju može da profunkcioniše 2021. godine, rečeno je na konferenciji za novinare.

„Platni razredi mogli bi da budu dobar okvir za isplatu zarada, ali mislimo da narušavanje pariteta između zarada, do koga dolazi ovim linearnim i neselektivnim povećanjem plata u javnom sektoru, može da dovede do toga da platni razredi uopšte ne mogu da profunkcionišu“, izjavio je član Fiskalnog saveta Vladimir Vučković.

Dodao je i da „nada da platni razredi mogu da ispadnu kako treba sve više bleđi“.

„Sistem platnih razreda bez uključivanja sektora bezbednosti ne treba Srbiji. Ključno je da svi delovi državnog sektora budu uključeni. Ako se izostavi sektor bezbednosti i ti ljudi budu imali posebne propise i zarade, to nije pravi sistem platnih razreda“, naglasio je Vučković.

Istakao je i da u sistem platnih razreda moraju da budu uključeni i funkcioneri.

„Može da se desi da u naredna dva-tri meseca dobijemo spisak svih radnih mesta i predloge koeficijenata i plata po radnim mestima, kao i planiranu dinamiku ispravljanja dispariteta u sledećih nekoliko godina. To je moguće uraditi, ali uz krvav rad koji je izostajao ovih godina“, rekao je Vučković.

Podsetio je da je Vlada najavila uvođenje platnih razreda sredinom 2020, ali da bi problem moglo da predstavlja upravo to vreme uvođenja, jer bi zbog toga bio nužan rebalans budžeta, a u to vreme se očekuju i izbori.

„Da li je realno da se Vlada tome posveti? To izgleda neizvesno i čini nam se da se u najboljem slučaju uvođenje platnih razreda odlaže za 2021. godinu“, rekao je Vučković.

Članovi Fiskalnog saveta naveli su i da će prekomerno uvećanje zarada i naredne godine produžiti, kako su istakli, štetnu meru zabrane zapošljavanja.

Podsetili su da je ta mera uvedena 2013. godine, da je prvobitno planirano da traje do 2016. godine, a da je sada produženo na sedam godina.

Razgovor s beogradskim taksistima moguć, nema razloga za teške reči

Ministar državne uprave i lokalne samouprave Srbije Branko Ružić izjavio je danas, povodom protesta taksista u Beogradu, da je „prostor za razgovor uvek tu“ i da ne vidi razlog za bilo čije teške reči, navodeći da neki čitaju zakon „kako im najviše odgovara“.

„Predsednica Vlade je sasvim jasno rekla da je prioritet interes građana.., da je Vlada uvek otvorena za dijalog“, rekao je Ružić novinarima na jednom skupu u Beogradu.

Ministar je kao neargumetovane ocenio kritike zakona koji reguliše registraciju udruženja, dodavši da neki „ne pročitaju zakon do kraja ili žele da ga čitaju kako im najviše odgovara“.

Komentarišući porimedbe taksista koji protestuju, rekao je da udruženja registruje Agencija za privredne registre, a ne njegovo ministarstvo jer ono može da samo vrši delimičan inspekcijski nadzor upisa.

„Obavljanje delatnosti tretiraju neki drugi zakoni i neke druge inspekcije. Samo malo više strpljenja i malo vremena da se pročitaju zakoni, i onda je vladavina prava zagarantovana, samo da ih ne tumače oni koji to ne poznaju“, rekao je Ružić.

Taksisti Beograda protestuju od ponedeljka blokirajući ulice, jer tvrde da privatna firma za prevoz „CarGo“ ne radi u skladu sa zakonom i najavljuju radikalizaciju protest.

Zašto srpski direktori SMANJUJU SEBI PLATU i da li je to baš NEOBIČNO kao što na prvi pogled izgleda

Vest o direktoru iz Sijetla koji je sebi smanjio platu da bi je povećao svojim radnicima komentarisana je i u Srbiji. Mnogi su taj potez pozdravili, ali bilo je i onih koji su istakli da nije prvi put da se tako nešto čini. Kako tvrde poznavaoци tržišta, mnogi direktori u Srbiji koji su vlasnici preduzeća imaju primanja jednaka, ili čak i manja od svojih zaposlenih.

Istina je da ovo nije prvi put da jedan direktor sebi smanji platu zarad povećanja radnicima, kao i da ta pojava nije zaobišla ni Srbiju. Ipak treba imati u vidu da pored plata, direktori često imaju prihode od akcija ili prilikom raspodele dobiti, pa se ne može baš reći da će osiromašiti ako sebi smanje platu, jer imaju i druge vidove prihoda.

Sagovornici "Blic Biznisa" objašnjavaju da se savesni direktori često iz solidarnosti sa preduzećem odlučuju na takav korak, neretko da bi omogućili opstanak i razvoj firme, ali i pokazali da cene svoje zaposlene.

Treba zapravo imati u vidu da kada je direktor ujedno i vlasnik preduzeća, što je čest slučaj u Srbiji, njemu je stalo do toga da firma posluje i da se razvija. Samim tim direktor - vlasnik se trudi da ima sredstava da isplati zaposlene i potencijalno zaposli nove, te će se stoga odreći i dela zarade koju bi sebi mogao da isplati. Naravno, u to treba uključiti i deo koji plaća za doprinose i poreze, pa često u novoosnovanim firmama, vlasnici teže da imaju što manje izdatke po tom osnovu.

Jedan od primera direktora i vlasnika koji se mnogo odricao kako bi razvijao svoj posao je izvršni direktor kompanije "MikroElektronika" Nebojša Matić. On za "Blic Biznis" kaže da se naročito na početku čovek odriče svega kako bi razvio firmu, ali da mu je i sada, kada je biznis već razvijen "njegova plata tek na desetom mestu u firmi".

"Ne treba biti licemeran, koliko god direktor sebi može da smanji platu, toliko može da uzme dobit. Mada, ne vidim ni razlog da čovek sebi da platu veću nego što mu treba. Istina je da je neko ko pokreće posao spreman na velika odricanja. Ja sam četiri godine radio za platu od 30 maraka mesečno, odrekao sam se života da bih napravio firmu", priča Matić. Kako dodaje, on mnogo godina "nije video ni zimovanje ni letovanje", a ističe da je radio i po 20 sati dnevno.

Predsednik kompanije "Galeb Grup" Radoslav Veselinović ocenjuje da se vlasnici firmi, koji su i direktori "moraju odlučiti i na smanjenje svoje zarade ako hoće da opstanu na tržištu rada i da zadrže kvalitetnu radnu snagu".

"To će se kroz profit svakako vratiti za tri do pet godina, ukoliko firma nastavi da radi sa kvalitetnim radnicima koji su zadovoljni. To je i jedan od načina da se mladi zadrže u Srbiji", objašnjava Veselinović.

I u svetu postoje slučajevi da direktori smanjuju sebi platu, često zbog opstanka firme, ali dešava se i da to čine iz potpuno drugih razloga - nekada i u okviru borbe protiv nejednakosti između zarada muškaraca i žena, što je učinio direktor jedne aviokompanije, ili da bi recimo uložili u obrazovanje.

Direktori koji su i vlasnici dele sudbinu svojih preduzeća

Dragoljub Rajić iz Mreže za poslovnu podršku tvrdi za "Blic Biznis" da savesni direktori dele sudbinu svojih preduzeća, pa se tako nekada moraju odlučiti i na takav korak da smanje sebi platu kako bi je povećali radnicima.

"Prema podacima Mreže za poslovnu podršku 54,5 odsto firmi u Srbiji ima problema sa naplatom potraživanja, pa zbog toga kasni i isplata zarada kako zaposlenima, tako i menadžmentu u kome su direktori. Savesni direktori koji su često i vlasnici malih i srednjih preduzeća često iz solidarnosti sa zaposlenima, kada su zarade neredovne, i sebi smanjuju zaradu, jer tako daju dobar primer

svojim radnicima da i oni snose posledice loše naplate i finansijskih rezultata firme", objašnjava Rajić.

S njim je saglasan i predsednik Unije poslodavaca Srbije Nebojša Atanacković, koji dodaje da do takve pojave dolazi u dva slučaja - ili kada firma veoma dobro napreduje, pa ima dobre finansijske rezultate ili suprotno, ako zapada u teškoće.

"Recimo ako direktor-vlasnik ima trenutno platu od 5.000 evra, a firma u nekim okolnostima napreduje 100 odsto, on bi shodno tome mogao da poveća platu na 10.000 evra. Ukoliko ga ipak zanima dalji napredak firme, on može da odluči da to povećanje koje bi imao ipak rapodeli zaposlenima od čijeg rada upravo zavisi uspeh kompanije. Na taj način on sebi zapravo umanjuje platu", objašnjava Atanacković.

Česta je pojava, kako kaže, da je veoma velika razlika u platama menadžera i direktora u odnosu na ostale zaposlene. U firmama gde je takva situacija, kada dođe do teškoća direktori se mogu odlučiti da smanje svoje plate kako bi je povećali radnicima da ne napuste preduzeće. "Pojedini zaposleni na 'svojim leđima' nose aktivnosti firme, i kroz povećanje plate pokazuje im se da su cenjeni", kaže Atanacković.

Ako je firma u teškoćama i opstanak joj zavisi od pojedinih zaposlenih, onda je normalno da se oni stimulišu kroz platu, jer u suprotnom i taj direktor ostaje bez ičega, pa je bolje da sebi smanji platu kako bi zadržao zaposlene i omogućio nastavak rada, tvrdi Atanacković.

Tanjug/Kurir

Do kraja godine spisak 100 najvećih poreskih dužnika

Ministar finansija Siniša Mali najavio je danas da će do kraja godine biti objavljen spisak 100 najvećih poreskih dužnika.

Mali je, odgovarajući na pitanje samostalnog poslanika Miladina Ševarlića, kazao da zakon propisuje da se takva informacija objavljuje jednom godišnje, ističući da će spisak biti objavljen u narednih nekoliko nedelja, a sigurno do kraja godine.

Ševarlić je upitao kada će država da izdvoji pet odsto iz budžeta za poljoprivredu, što je, kako kaže, njena obaveza, a koja se unazad dugo ne poštuje.

Mali je primetio da se izdvajanja za poljoprivredu povećavaju iz godine u godinu i to je ilustrovao podatkom da se rebalansom budžeta za 2019. izdvaja tri milijardi dinara više u odnosu na planirani budžet.

Kad država završava poslove za građane

Više od pet miliona građana uštedelo je vreme i novac na uslugama koje su rađene elektronski. Direktor Kancelarije za informacione tehnologije i elektronsku upravu Mihailo Jovanović rekao je za RTS da je najznačajnije to da su u prethodne dve godine Vlada i Kancelarija uspele da postave građane u središte pažnje javne uprave.

Od svih elektronskih usluga koje su od jula 2017. godine dostupne našim građanima, jedna je zainteresovala i razvijenije od nas. "Bebo, dobrodošla na svet", zadivila je vodeće zemlje zapadne Evrope.

Izveštaj Organizacije za ekonomsku saradnju i razvoj - SIGMA i EU o reformi javne uprave, pokazao je da je naša zemlja, sa 100 miliona pruženih usluga građanima, lider u regionu.

Gostujući u Jutarnjem programu RTS-a, Mihailo Jovanović, direktor Kancelarije za informacione tehnologije i elektronsku upravu rekao je da je najznačajnije to da je u prethodne dve godine Vlada i Kancelarija za IT i e-upravu uspela da postavi građane u središte pažnje javne uprave, da transformiše način razmišljanja i da se kroz uvođenje elektronske uprave upostavi ekonomična, efikasna i transparentna uprava.

"Pružili smo 100 miliona elektronskih usluga, na desetine različitih sistema je uvedeno, a ovaj primer za pet miliona razmenjenih dokumenata samo govori da je uspostavljen tok sistema gde smo povezali opštine, gradove i republičke organe i omogućili da građani ne budu kuriri koji će nositi svoja dokumenta od šalteta do šaltera, već država to da završava za njih", rekao je Jovanović.

Prema njegovim rečima, sve elektronske usluge su dostupne na dva načina. Dodaje da je jedno putem interneta ili mobilnog telefona i one su u tom slučaju dostupne na teritoriji cele Srbije.

Drugi način je da kada građani odu na neki šalter onda da zaposleni u javnoj upravi pribavljaju sva dokumenta za potrebe tog građanina po službenoj dužnosti.

Sve opštine i gradovi su se uključili u ovaj sistem, mnogi su stimulisani i nagradama.

"Jedan od modela je i taj, njihova svest treba da bude da time doprinose kvalitetu života građana i brzini rada privrede", kaže Jovanović.

Uvođenjem post terminala u opštinama napravili smo takmičenje svih opština ko će omogućiti bolju uslugu i više elektronskih transakcija na šaltetima, ukazao je Jovanović.

Prema njegovim rečima, strategija Kancelarije za IT i e-u pravu je da bude u dodiru sa najvećim svetskim tehnologijama i proizvođačima IT opreme.

"Želimo da tu opremu imamo u našoj zemlji, da postanemo regionalni lider kada je u pitanju IT sektor. Zbog toga smo prilikom izgradnje državnog Dejta centra u Kragujevcu potpisali sporazume sa velikim svetskim kompanijama koje dolaze sa Zapada, sa željom da njihovi svetski dejta centri budu u Kragujevcu", istakao je on.

"Napravili smo kontakt sa kompanijom Huavej, tehnološkim liderom koji dolazi iz Kine, koji je zainteresovan da njihov dejta centar bude u Kragujevcu i u narednim nedeljama očekujemo potpisivanje memoradnuda i sa Huavejem", zaključio je Jovanović.

INSAJDER.NET

<https://insajder.net/sr/sajt/vazno/15707/Jedan-od-osumnji%C4%8Denih-za-pogibije-u-eksploziji-u-Namenskoj-priznaje-krivicu-radnici-ispred-suda-dali-podr%C5%A1ku-direktoru.htm>

Jedan od osumnjičenih za pogibije u eksploziji u Namenskoj priznaje krivicu, radnici ispred suda dali podršku direktoru

Početak suđenja direktoru fabrike "Milan Blagojević - Namenska" iz Lučana Radošu Milovanoviću i još dvojici rukovodilaca u tom preduzeću povodom eksplozije koja se dogodila u fabrici u julu 2017. godine, kada su poginula dva radnika Milomir Milivojević i Milojko Ignjatović odloženo je danas za 15. novembar.

Suđenje u Osnovnom sudu u Ivanjici je odloženo na molbu tužilaštva, jer trećeokrivljeni Tomo Stojić pregovara sa tužilaštvom o zaključenju sporazuma o priznanju krivice.

Kako je za Insajder naveo Vladimir Todorić, advokat porodice jednog od

poginulih mladića, tužilac je odlaganje tražio kako se Stojić danas pred sudom ne bi izjašnjavao kao optuženi već da se pred sud pojavi, nakon sprovedene procedure priznanja krivice, kao svedok.

Današnje ročište obeležilo je okupljanje više stotina ljudi ispred zgrade suda, koji su došli da izraze podršku Milovanoviću. Mediji prenose da su u pitanju zaposleni u Namenskoj koji su dolazak direktora Milovanovića u zgradu suda propratili aplauzom.

Kako lokalni mediji prenose njihove izjave, okupili su se samoinicijativno u znak podrške rukovodstvu preduzeća tražeći da se oni oslobode od sudskog procesa.

„Svima nama je žao stradalih kolega, ali ta nesreća ne može se svaliti na leđa rukovodstva fabrike, pogotovu ne na Milovanovića sa kojim smo od ruševina stvorili gigant”, rekao je Miloš Vukićević, jedan od radnika, a preneo Glas Zapadne Srbije. Kako tvrdi, u Ivanjicu je stigao svojim automobilom sa još četvoricom kolega.

Situacija na ivici incidenta

Prema snimcima lokalnih medija tokom okupljanja radnika ispred suda, situacija je bila na ivici incidenta nakon što je Milovan Milivojević, otac jednog od poginulih dobacio okupljenima „Sram vas bilo, dabogda doživeli isto što i ja“. Radnici su uzvratili negodovanjem i psovkama.

Prvooptuženi je višedecenijski direktor preduzeća Radoš Milovanović, drugooptuženi je rukovodilac pogona raketnih goriva Vladimir Lončarević, a trećeoptuženi tadašnji rukovodilac zaštite na radu Tomo Stojić. Njima se na teret stavlja teško delo protiv opšte sigurnosti u vezi sa delom izazivanje opasnosti neobezbeđivanjem mera zaštite na radu, za koje je zaprećena kazna od jedne do osam godina zatvora.

Sredinom jula 2017. u fabrici „Milan Blagojević – Namenska“ ispred pogona za proizvodnju raketnih goriva, izbila je eksplozija nakon koje poginuli radnici Milomir Milivojević i Miloško Ignjatović. Do eksplozije i požara došlo je prilikom istovara kartonskih buradi sa tehnološkim otpadom baruta.

Međutim, iako postoje brojni dokazi koji govore u prilog tome da su prekršene procedure zaštite bezbednosti, kao i da sam objekat E-03 ispred koje se desila nesreća, a koji je bio u funkciji, nije imao upotrebnu dozvolu, slučaj je čak skoro dve godine bio u predistražnoj fazi.

Jedan od najrelevantnijih dokumenata koji potvrđuje da su načinjeni mnogobrojni propusti jeste i izveštaj Ministarstva odbrane pod oznakom „strogo poverljivo“ a do kog su došli novinari Insaidera, u kom se navodi da u vreme nesreće u „MB Namenska“ čak 11 „mera, radnji i postupaka“ nije realizovano u skladu sa propisima.

Pomak u ovom slučaju međutim napravljen je svega desetak dana nakon sastanka oca poginulog mladića s predsednikom Aleksandrom Vučićem. Naime, prilikom posete predsednika Vučića Lučanima, otac poginulog radnika Milovan Milivojević obratio se za pomoć.

Tom prilikom Vučić je pristao na sastanak sa Milivojevićem, ali je s namerom ili ne, odgovornost nadležnih relativizovao konstatacijom da radnici u fabrici municije „Milan Blagojević“ ne rade na „manekenskoj pisti“.

Do sastanka sa Vučićem došlo je početkom juna, a pravni zastupnik porodice Vladimir Todorčić tada je za Insaider izjavio da je sastanak bio čudan, jer predsednik nema ovlašćenja da bilo šta uradi, ali i koristan jer su konačno razjašnjene neke kontradiktorne ili netačne informacije koje su dolazile do predsednika Vučića.

Dve nedelje kasnije, Tužilaštvo u Čačku podiglo je optužnicu, a na njoj su se se kao prvooptuženi našao višedecenijski direktor preduzeća Radoš Milovanović, drugooptuženi rukovodilac pogona raketnih goriva Vladimir Lončarević, a trećeoptuženi tadašnji rukovodilac zaštite na radu Tomo Stojić.

Svoj trojici na teret je stavljeno teško delo protiv opšte sigurnosti, a u vezi sa krivičnim delom izazivanje opasnosti neobezbeđenjem mera zaštite na radu.

Početak suđenja bio je zakazan za 7. septembar, ali je na zahtev odbrane pripremno ročište pomeren za danas.